

sætte til ham, naturligvis gjør Krav paa en forøget Gage for ham. Det er opgivet, at der aarlig gaaer omtrent 1,200,000 Rbd. igjennem dette Postcontoir. Desuden er det at bemærke, at Jernbanemellemstationernes Brevforsendelser ogsaa sortere under dette. Naar man tager disse Momenter i Betragtning, hvorved jeg tillige skal tillade mig at henvise til, hvad der under de tidligere Forhandlinger af Finantsforslaget er yttret, saa turde det vist ikke være for Meget begjert, hvad der indeholdes i Lovforslaget, at han sættes i Klasse — ingenlunde med de første eller engang med de næsthøiest gagerede Postmestere i Landet, men simpelthen i Klasse med de ældste Controlleurer her ved Kjøbenhavns Postcontoir, endogsaa under Dverpostcontrolleurerne. Dverpostcontrolleurerne ere nemlig foreslaaede til 1500 Rbd., og de ældste Postcontrolleurer til 1200 Rbd., og derimod har man ikke erindret Noget. Det synes dog under saadanne Omstændigheder billigt, at Jernbane-Postmesteren, der i en langt mindre Grad kan være Dverpostmesterens Control undergiben end Postcontrolleurerne, idetmindste sættes i Klasse med de ældste Postcontrolleurer. Ligeledes maatte jeg ret meget holde paa, at Bestyrelsen af Jodpostcontoiret ikke sættes lavere end 1200 Rbd., som for ham er foreslaaet. Han maa dog i det Ringeste kunne sættes i Klasse med de ældste Postcontrolleurer i det almindelige Brevpostcontoir ifølge sin Stilling, hvorved jeg maa bemærke, at det desuden er gjort den sidst ansatte Embedsmand til Pligt, at han, saavidt hans Forretninger ved Jodpostcontoiret tillade det, skal assistere de øvrige Controlleurer ved det almindelige Brevpostcontoir. Det er fremdeles en Selvfølge, at Jodpostcontoirets Forretninger ligesom Jernbanepostcontoirets i en nær Fremtid i en væsentlig Grad ville blive forøgede, navnlig som Følge af, at egne Frimærker ere indførte for de indenbyes Forsendelser, forøgede i samme Grad, som Postkasserne blive mere almindeligt benyttede, og som det mere gaaer over i den almindelige Bevisthed, hvor langt større en Fordeel det er at fæste et Brev ned i en Kasse, end at sende et Bud fra den ene Ende af Byen til den anden. Jeg tør derfor heller ikke tilraade at

sætte denne Postembedsmand lavere end paa den Gage, der er foreslaaet for ham. Jeg forudsæer tvertimod, at netop de to Poster, som her ere omtalte, ville være nogle af dem, ved hvilke man allerførst i Tidens Løb vil komme til at andrage paa Tillæg, ialtsald til Contoirholdet.

I Henseende til, hvad det ærede Udvalg har anført om Postinspectoraterne, da vil jeg villigt indrømme, at det er et meget tvivlsomt Spørgsmaal, hvorledes Postinspectoraterne bedst inddeles. Man vilde særdeles gjerne, siden den samme Postlovgivning omfatter Danmarks og Slesvigs Postvæsen, ogsaa bringe den fornødne Dereensstemmelse tilveie i Henseende til Dverposttilsynet, og paa den anden Side antages det ogsaa, at Forretningerne for det egentlige Kongerige Danmark ere for talrige for een Postinspector, naar dette Embede skal modtage den Grad af Udvikling, der vil være nødvendig. Jeg vil ogsaa troe, at man maaskee i Aarens Løb, naar Postinspectoraterne udbannes saaledes, som Tilfældet allerede er med Dvertoldinspectoraterne, der ogsaa oprindeligt begyndte med at have en mindre Betydning og navnlig en langt mindre Administration, end de nu have, ikke vil kunne hjælpe sig med et saadant Antal Postinspecteurer, som her er foreslaaet. Jeg troer imidlertid, at Administrationen vil have den fornødne Frihed, og vil kunne hjælpe sig, naar det Forslag antages, som af det ærede Udvalg er gjort, at man nemlig, istedetfor udtrykkelig at bestemme et Postinspectorat for Distrikterne og et for Nørrejylland og Slesvig sættes Postinspectorat, sammendrager det hele til 2 Postinspectorater, nemlig for Distrikterne og Nørrejylland, og derfor opfører en samlet Sum, hvorved der dog er tænkt paa, at det slesvigiske Dverpostinspectorat kunde komme til at blive forenet med endeel af de danske Distrikter. Jeg finder heller ikke Noget at erindre imod det Forslag, det ærede Udvalg har gjort om, at man udtrykkelig tilføier det, som har været Lovforslagets Mening, at nemlig Diaterne for Postførerne skulde, uanset Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 6, blive at betragte som et Tillæg, der kom i Pensionsberegning; naar der næres nogen Tvivl i saa Henseende, er det vistnok det Sikreste, at det